

Kallid lõpetajad, austatud õpetajad, koolipere, vanemad ja külalised!

Minu esimene koolipäev Räpina Aianduskoolis möödus üpris meeldejäävalt. Peale selle, et magasin esimesse kahte tundi sisse, suutsin end ka ühikatoast välja lukustada – ja seda olukorras, kus olin ise alles pidžamas! Minu õnneks oli õpetaja Leili ülimalt mõistev, sest ka temal oli kunagi midagi sarnast juhtunud ja see tõestas kohe esimesel päeval, et Räpinas on tõeliselt mõistvad õpetajad.

Aga täna seisan teie ees kahes rollis – teie kaasõpetajana, ja inimesena, kellele te usaldasite õpilasesinduse presidendini rolli.

Kui me aastate eest esimest korda üle Räpina Aianduskooli läve astusime, olime me natuke nagu kevadel maha pandud seemned. Me polnud päris kindlad, kas muld on õige, kas valgust on piisavalt ja kas meist üldse midagi asjalikku tärkab. Me tulime siia erinevatest Eestimaa nurkadest, erineva taustaga, kuid meid kõiki ühendas üks asi – soov luua midagi oma kätega, mõista loodust ja muuta maailma rohelisemaks ning ilusamaks.

Räpina Aianduskool ei ole lihtsalt kool. See on koht, kus hommikukohvi kõrval arutatakse multšimise ja pookimise üle ning kus ladinakeelsed taimenimed hakkavad ühel hetkel tunduma täiesti loogilise keelena.

Õpilasesinduse presidendina oli mul erakordne võimalus näha meie kooli kardinata taha. Ma nägin, kui palju energiat, hoolt ja armastust panevad meie õpetajad ja koolitöötajad igasse päeva. Te ei õpetanud meile ainult

seada, kuidas hoida kääre või kuidas kirjutada äriplaani. Te õpetasite meile kannatlikkust. Sest taimed ei kasva kiiremini, kui neid sikutada – nad vajavad aega, hoolt ja õiget keskkonda. Täpselt seda andsite teie meile. Aitäh teile, kallid õpetajad ja koolipere, et te meid ära ei kuivatanud, vaid lasite meil õitseda!

Minu armsad lennukaaslased. Me jagasime siin nii mõndagi – pikki päevi kasvuhoonetes ja praktikumides, kus vahel sai rohkem nalja kui tõsist tööd tehtud. Õpetajate nõudlikke, kuid elutarku pilke. Õpilasesinduse õhtuid, kus püüdsime koolielu veelgi põnevamaks teha, ja neid hetki, mil me lihtsalt ühiselamus Unot mängisime.

Kuid minu jaoks isiklikult on selle kooli kõige suurem kingitus midagi, mida ei saa panna ühegi lõputunnistuse vahele. Ma sain siit sõbrad kogu eluks. Pent Joonas, Meribel, Berit, Mirtel ja Kaimo – aitäh, et olite minu kindlus, minu naerukoht ja minu pere siin Räpinas. Ilma teieta ei oleks ma täna see, kes ma olen, ja ma tean, et meie tee ei lõpe siin aktusesaalis.

Me oleme siin koolis koos kasvanud. Me oleme näinud üksteise õnnestumisi ja toetanud siis, kui motivatsioon kipus käest kaduma. Õpilasesinduse tiimile tahan ma öelda eraldi aitäh – te olite minu tugisammas ja mootor. Ilma teieta ei oleks need aastad olnud pooltki nii värvikad.

Nüüd on käes hetk see turvaline Räpina „kasvuhoonet“ jätta ja istutada end pärismaailma. Meid ootavad ees uued

mullad, uued tuuled ja kindlasti ka mõned tormid. Kuid ma olen kindel, et meie juured on siin, Räpinas, saanud nii tugevaks, et ükski torm meid pikali ei puhu. Me oskame luua ilu seal, kus seda enne polnud, ja me oskame märgata elurikkust seal, kus teised näevad vaid umbrohtu.

Soovin meile kõigile julgust suurelt unistada, kangekaelsust oma eesmärkide poole pürgimisel ja alati – alati – rohelist põialt elus!

Palju õnne meile, Räpina Aianduskooli lõpetajad! Tuult tiibadesse!

**Kaisa Tull, õpilasesinduse president
FL23-41-K**

Uus õppeaasta algab 24. augustil!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2026

Statsionaarne õpe

Aednik

AE23-41-K

1. Helina Kaasik **KIITUS**
2. Pent Joonas Kopelman **KIITUS**
3. Mirelle Maria Mark

AE24-42-K

1. Artur Lehtmets
2. Martin Lillipuu
3. Mihhail Muhhin
4. Kevin Palmipuu
5. Jekaterina Smirnova

Maastikuehitaja

ME23-41-K

1. Ugne Hain
2. Jürgen Hainsalu
3. Mirell Kuusmaa **KIITUS**
4. Laura Lehtsaar
5. Oliver Saar
6. Liis Tõnisson

ME23-42-K

1. Sirelin Ilves

Florist

FL23-41-K

1. Kristina Haliulin
2. Sandra Kruuskand
3. Keiti Nassar
4. Kaisa Tull

Nooremaednik

AN24-31-K

1. Eliise Kriis
2. Gregor Kruusement
3. Madis Peterson

Noorem-maastikuehitaja

MN24-31-K

1. Oliver Jöks

Kutsevalik

KV25-21-K

1. Hloriia Boiko
2. Maksim Iljin
3. Hardo Jürjens
4. Kedi-Ly Kribbe
5. Cevin Ojasaar
6. Kertu Orav
7. Anna-Liisa Pettai
8. Reti Sein
9. Jessika Suvorov
10. Oleksandra Ushakova

KV25-21-Ki

1. Kostiantyn Bakun
2. Gregory Kirichun
3. Natalja Sidorova
4. Kristina Šibalova
5. Mihhail Zaretski
6. Jelena Tšasovskihh
7. Darja Urussova

Mittestatsionaarne õpe

Aednik

AE24-42-M1

1. Kristine Anvelt
2. Triin Hussar
3. Maret Jaks
4. Helen Kiivramees
5. Kaire Kivisikk
6. Kaili Kägo
7. Kätlin Kärblane
8. Kristi Laats
9. Tatjana Orlovskaja
10. Katrin Saks
11. Margus Sarmet
12. Kristiina Saul
13. Kärol Teemant-Pajuri
14. Jana Tiits

AE24-42-M2

1. Kaja Arike
2. Karola Holtsmeier
3. Kärol Hümer
4. Merle Kaare
5. Heidi Kukk
6. Triinu Kurruk
7. Krista Masing
8. Toomas Molok
9. Kaisa Ruumet
10. Emeri Saluveer
11. Kerti Soodla
12. Helina Zarans
13. Moonika Tähtväli
14. Katri Vainu

Maastikuehitaja

ME23-42-M1

1. Egon Eiche
2. Yanika Eiche
3. Liia Erik
4. Katrin Juurikas
5. Kadri Lepp
6. Maris Leppsaar
7. Lembe Marley
8. Grete Metsallik
9. Gerli Sveta Pajupuu
10. Kristiina Pasovs
11. Marili Rahuorg
12. Triin Saar
13. Ly Soosaar
14. Marjo Šults
15. Piret Zupsmann
16. Eda Tisler
17. Rita Türk
18. Jüri Undusk
19. Inger Vahuvee

ME23-42-M2

1. Kristi Aun
2. Hentrik Hein
3. Ilmar Kaarna
4. Tauno Koppel
5. Lemme Mets
6. Sirli Ottis
7. Veiko Valdur

Tekstiilkäsitööline

TK24-42-M1

1. Piret Hallisk
2. Ly Niinelaid
3. Anne Noorem
4. Virve Ojaste
5. Seidi Peets
6. Maris Plado
7. Elena Pöder
8. Imbi Rauk
9. Mai Tapner
10. Pia Wooninck

TK24-42-M2

1. Anneli Aasna
2. Aivi Eessaar
3. Kerly Kuusmaa
4. Katrin Sing
5. Katre Reinok
6. Kätlin Umbleja

Florist

FL24-42-M

1. Liisa Kallari
2. Triin Koolmeister
3. Anu Kulbok
4. Kristel Lehtse
5. Lisete Liiker
6. Keili Lorents
7. Anna Lošakova
8. Helen Otsa
9. Karin Päcko
10. Diana Ruitlane-Rüütli
11. Annika Varusk
12. Kelly Veidenbaum

Maarja küla õpperühm

Abiaednik

AA24-21-Km

1. Helmar Kasak
2. Kaur Kurist
3. Tormi Liiv
4. Kristjan Lilloja
5. Riaana Rannamaa
6. Sandra Rosenberg

Kutsevalik

KV25-21-Km

1. Aivo Kaasik
2. Darius Demir Kobi
3. Aldo Koppel
4. Mathias Lill
5. Sander Keven Matt
6. Sander Redi
7. Marthin Ševtšuk

Tunnustame tublimaid!

Regionaal- ja Põllumajandusministeerium
tunnustab parimaid lõpetajaid (14.10.2026)

Artur Lehtmets ja Mihhail Muhhin

Vabariigi Presidendi ning haridus- ja teadusministri
vastuvõtule Kadrioru lossi roosiaeda (26.6.2026) on kutsutud
tunnustamiseks silmapaistvad õpilased

Pent Joonas Kopelman, Helina Kaasik, Kaisa Tull,
Kristina Haliulin, Mirell Kuusmaa, Sirelin Ilves, Rainer Porro,
Kaur Kurist, Triin Koolmeister, Tiina Kaasik ja Anneli Aasna

Merike Aomets
Aasta õpetaja 2026

Õnnitleme!

Tairi Tammaru
Aasta noorõpetaja 2026

Ullaline OÜ

Aasta praktikakoht 2026

Tekstiilkäsitöö õpetajad pälvisid Eesti Folkloorinõukogu auhinna

Eesti Folkloorinõukogu kuulutas laupäeval, 6. juunil 2026 välja folklooriloomise auhindade laureaadid, tõstes esile inimesi ja kooslusi, kelle töö hoiab elus Eesti pärimuskultuuri, tugevdab kogukondi ja loob järjepidevust põlvkondade vahel.

Pärimuskultuuri auhinna Päku, millega tõstetakse esile isikuid või kooslusi, kes on panustanud valdkonna järjepidevuse hoidmisesse ja tulevastele põlvkondadele edasiandmisesse, pälvisid tänavu koos

silmapaistvat käsitöö- ja pärimuskultuuri hoidjat, kelle töö on kujundanud Räpina Aianduskooli üheks Eesti olulisemaks pärandoskuste keskuseks. Ulve Kangro, Maaja Kalle, Karin Otsus, Merle Randla, Ülle Sarnit ja Lüüli Kiik on aastakümnete jooksul õpetanud ja juhendanud sadu õppijaid traditsioonilistes käsitöötehnikates — kangakudumisest ja tikkimisest rahvusliku tekstiilipärandini.

Õpetajate ja juhendajatena on nad

innustanud oma õpilasi väärtustama esiemade loodud käsitööd ning mõistma selle kultuurilist ja ajaloolist tähendust. Nad on õpetanud erinevaid tehnikaid, sidudes traditsioonilised oskused tänapäevaste võimalustega, ning julgustanud loovalt katsetama ja oma oskusi arendama. Lisaks oskuste edasiandmisele on nad suunanud õpilasi kasutama käsitööd ka igapäevaelus, aidates kujundada kestlikku mõtteviisi ja austust käsitsi loodud esemete vastu. Nende töö tulemusel on paljud õppijad saanud meistriteks, õpetajateks ja pärandikandjateks oma kogukondades.

Ulve, Maaja, Karini, Merle, Ülle ja Lüüli panus on olnud järjepidev, mitmekülgne ja märkimisväärse mõjuga kogu Eesti käsitöö- ja pärimuskultuuri valdkonnas.

Meie õpetajate jaoks teeb tunnustuse eriti väärtuslikuks fakt, et auhinna kandidaadiks esitati nad oma õpilaste poolt.

Õnnitleme olulise tunnustuse puhul ja soovime jätkuvat indu pärandikandjate koolitamisel!

Lüüli Kiik, infospetsialist

Auhinda käisid vastu võtmas õpetajad Karin Otsus, Ulve Kangro, Merle Randla ja Maaja Kalle

Foto: R. Jakobson

Noor Meister: maastikuehitajate oskused televaatajate ees

1. mail 2026 Kanal 2 eetris olnud tele-saade „Noor meister“ tõi vaatajateni Eesti noorte maastikuehitajate oskused ja võistluspinged. Tegemist on kutse-meistrivõistluste sarjaga, kus omavahel võistlevad kutsekoolide õppurid, et selgitada välja oma eriala parimad tegijad.

Maastikuehitajate võistlus toimus Räpina Aianduskoolis – Eesti juhtivas õppeasutuses, kus seda eriala õpetatakse. Saates tuli võistlejatel rajada etteantud aja jooksul terviklik aialahendus, mis hõlmas nii sillutise paigaldamist, konstruktsioonide ehitamist kui ka haljastusteid.

Võistlus oli osalejatele tõeliseks proovi-

kiviks, sest lisaks headele praktilistele oskustele tuli toime tulla ka ajasurvega. Hindamisel pöörati tähelepanu töö kvaliteedile, täpsusele, ohutusele ning lõpptulemuse visuaalsele tervikule.

Maastikuehitajate võistlusel osalesid järgmised paarid: Oliver Saar ja Sirelin Ilves; Aleksander Kristoffer Kaju ja Mirell Kuusmaa; Kaimo Madisson ja Uku Johannes Kiik; Jan Hannes Raud ja Ats Lääne; Caspar London ja Rasmus Jürgenson; Anton Kusnets ja Renet Raiv.

Lisaks esikolmikule näitasid väga head taset ka kõik teised võistlejad. Ülesannete keerukus, ajapiirang ning vajadus teha täpset meeskonnatööd nõudsid igalt osalejalt suurt pühendumust.

Maastikuehitajate 2026. aasta „Noor meister“ võistluse parimad olid:

1. koht: **Oliver ja Sirelin**
2. koht: **Uku Johannes ja Kaimo**
3. koht: **Aleksander Kristoffer ja Mirell**

Kõik võistlejad andsid endast parima ning demonstreerisid tugevaid erialaseid oskusi, mille üle võib uhkust tunda nii kool kui ka juhendajad.

Saadet juhtis Andrei Zevakin ning võistlusele lisas elevust külalisena osalenud Tatjana Mihhailova-Saar (Tanja), kes proovis samuti kätt maastikuehituse ülesannetes. Tema osalus tõi saatesse meelelahutusliku ja vahetu mõõtme, pakkudes vaatajatele äratundmisrõõmu.

Televaatajatele avanes hea võimalus näha, milliseid oskusi maastikuehitaja töö tegelikult nõuab – alates täpsest mõõtmisest ja konstruktsioonide rajamisest kuni loovate haljastuslahendusteni.

„Noor meister“ aitab väärtustada kutseharidust ning tutvustab noortele erinevaid erialavalikuid. Maastikuehitaja töö ühendab endas loovuse, tehnilised teadmised ja füüsilise töö ning mängib olulist rolli meie igapäevase elukeskkonna kujundamisel.

Ivi Sirel,
maastikuehituse kutseõpetaja

Fotod: H. Tiits

Sirelin ja Oliver ning nende võidutöö

Parimad noored maastikuehitajad aastal 2026

Aednike päev – võimalus end proovile panna

Ühel tavapärasel neljapäeva hommikul, 21 mail, kell 8.30, kogunesid aedniku eriala õpilased ja õpetajad raamatu-kokku, et juhatada sisse Aedniku päev. Traditsiooniliselt, nagu igal kevadel, toimus ka sellel korral koolisisene nooraednike võistlus. Võistlus sai korraldatud tavapärasest tagasihoidlikumas mahus. Siiski osalejate arv oli keskmisest kõrgem, täpsemalt 21 aednikuks pürgijat. Selle aastane võistluse eesmärk oli pigem anda koolilõpetajatele võimalus harjutada lõpueksamiks ja võimaldada esimesel kursusel õppivatele noortele ennast proovile panna ning mõõtu võtta kogenumatega.

Teemasid, milles enda teadmisi ja oskusi katsetada, oli kuus. Üks olulisemaid oskusi on aednikel taimede tundmine ja nimetamine eesti- ning ladina keeles. Ka erinevate vahendite, materjalide ja tööriistade nimetamine on vajalik, et kõik ikka aru saaksid milleks kobestajat kasutatakse ning millele vermikuliiti peale raputatakse.

Parajat peavalu ja põnevust pakkus taimekaitse ülesanne, kus tuli tegutseda kiiresti, otsustavalt ja töid teha õiges järjekorras. Baasoskustest tuli demonstreerida seemnete külvamist kassetti, istutada lilletaimi avamaale ja haljaspistikutega paljundada.

Punktide osas oli väga tihe rebimine ning pingejärjestus moodustus isegi poolepunktiste vahedega, seega võib öelda, et õppijad saavad väga hästi pinge olukorras hakkama ning tase on võrdne. Kõik osalejad olid tublid ning keegi ei katkestanud ega löönud ebaõnnestumistele vaatamata käega. Iga saadud kogemus on õppimise koht ja väärtus omaette.

Peale lõunat toimus maastikuhalli juures õuealal Stokkeri ja Milwaukee tööriistade ja masinate demo. Kõigil uudistajatel oli võimalus käed külge panna ja tööriistu proovida ning katsetada.

Kell 15.00 kasvas ootusärevus, õppijad kogunesid seminariruumi ja algas parimate tunnustamine. Üsna ootuspäraselt olid kõige tublimad need, kelle lõpujoon juba paistab ja kohe-kohe aianduskooli pesast välja lendavad: 1. koha saavutas **Pent Joonas Kopelman** AE23-41-K, 2. koht **Helina Kaasik** AE23-41-K ja vaid ühe punktiga jäi teisele kohale alla 3. koha saavutanud **Gretelin Västrik** AE 4-41-K.

Kõik autasustamisele tulnud osalejad said tüki aednikupäeva kaunist tordist ja tänutäheks ilusa punase südamega šokolaadimedali.

Siinkohal tänan kõiki õpilasi osalemise

Aednike võistluse võitja – Pent Joonas Kopelman

eest ja õpetajaid panuse eest päeva korraldamisesse ja läbiviimisesse. Aitäh teile kõigile, kohtumiseni järgmisel kevadel.

Anu Käär, aianduse eriala ja katmikala kõõgiljanduse õpetaja

Foto: R. Teervalt

Aiandusettevõtete külastus

Aianduse päevaõppe õpilased ja puuviljandusega seotud töötajad külastasid kahte aiandusettevõtet: Tulundusühis- tu (TÜ) **Vasula Aed** ja **Juhani Puukool**.

Vasula Aed asub Tartu maakonnas Vasula külas. Seal võttis meid vastu Viella Ansip, kes tutvustas ettevõtet lähemalt. Tegu on puuvilja- ja marjakultuure kasvatava aiandusettevõttega. Ära tasub märkida, et see on üks vähestest ettevõtetest Eestis, kus kasvatatakse ploome. Aias tehtud ringkäigul said õpilased teavet seal kasutatavate viljapuude lõikamis-, kujundamisviisidest, väetamisest, taimekaitsest, paljundamisest jm. Õpilased uurisid praktikale tulemise võimalusi.

Vasulas ootasid meid ka kaks taimekaitse tippspetsialisti. Tiiu Annuk tegeleb nõustaja ja koolitajana ning on eriti hinnatud praktikutest taimekasvatajate seas. 2025. aastal on teda tunnustatud

Valgetähe V klassi teenetemärgiga – põllumajanduse edendamise eest. Oma tegevuses spetsialiseerus ta algul taimekahjuritele (putukad ja ämbliku- laadsed), kuid täna tegeleb ta ka taimehaigustega.

Kaire Loid on Eesti Maaülikooli (põllumajandus- ja keskkonnainstituut, taimetervise õppetool) molekulaarse fütopatoloogia kaasprofessor ning keskendub oma töös taimehaigustele.

Vasula puuviljaaias said õpilased neilt kuulda erinevate taimekahjustajate kohta. Seletused olid põhjalikud, kuid lihtsad ning arusaadavad ja õpilastel jätkus hulgaliselt küsimusi.

Lõpuks saime näha hoidlat, kus puuvilja ja marju hoiustatakse ning uurida, millistes tingimustes seal säilitamine toimub. Põnevust tekitas, eriti noormeeste seas, käima pandud marjakoristuskombain, mida hakati uueks saa-

gihooajaks korda seadma.

Juhani Puukooli istikuäris (Lohkva, Tartumaa) uurisime põhjalikumalt, kuidas eksponeeritakse seal puuviljanduslike taimede istikuid ning milliseid põnevaid, eksootilisemaid puuvilja- ja marjataimi seal müügis pakutakse. Samuti vaatasime, milliseid aiatööriistu ja vahendeid seal müüakse. Mitmete tööriistade puhul tekkis küsimusi, milleks neid üldse kasutatakse. Leiti mõndagi huvitavat, mida sai ka kaasa ostetud.

Väljasõit toimus 27. mail 2026 ja see sai teoks puuviljanduse õppeaine raames. Õpilastele õppekäik meeldis ja ühine soov oli see, et selliseid ettevõtete külastusi võiks rohkem olla. Suur tänu õpetaja Epp Sägale, kes selle põneva ja sisutiheda ürituse organiseeris.

Marge Starast, aianduse õpetaja

Kuidas me saime Räpina Aianduskooli jaapani aia

Kadrioru Jaapani aia autor ja maailmas tunnustatud aiakunstnik Masao Sone tuli aprillikuu lõpus Räpinasse, et pida loeng Jaapani aiakunstist ning rajada koos maastikuehituse õpilastega kooli aeda Jaapani aed.

Hr Masao Sonega õnnestus mul tutvuda Eesti-Jaapani Assotsiatsiooni poolt korraldatud ikebana näitusel Tallinnas. Kuulasin tema loengut jaapani aia filosoofiast ja tegime koos jalutuskäigu Kadrioru pargi jaapani aias. Siis tuli mõte: mille poolest meie kehvemad oleme? Oleme ju aianduskool, kuid jaapani aeda meil polegi. Mõte sai õhku visatud ja Sone-san andis oma nõusoleku.

Nüüd läks asi tõsiseks. Olen ju koolis hoopis teise eriala esindaja ning aia rajamise teemast üsna kaugel. Tänu maastikuehituse eriala õpetajatele ja ka teiste toetusele loksus kõik siiski paika. Loengupaik sai ette valmistatud, kivid leitud, pinnas kohandatud ning õpilased olid valmis innuga kaasa lööma.

Töö algas külmal aprillikuu päeval, mil ilmataade lubas veel lund. Oli täiesti uskumatu jälgida, kuidas paarist tahvlile tõmmatud joonest sai alguse terviklik aialahendus, mis jõudis vaid kahe päeva jooksul loodusesse just sellisena, nagu oli planeeritud. Tähelepanuväärne oli jälgida, kuidas Sone-san õppeprotsessi lahendas. Iga samm arutati õpilastega läbi, kuulati ära nende arvamused ning ühiselt leiti sobiv lahendus. Kindlasti oli see huvitav kogemus ka meie õpetajatele.

Suur tänu Taimi Pavesile ladusa ja kaasaelava tõlke eest jaapani keelest. Tänu sellele oli võimalik mõttest palju paremini aru saada, kui see oleks olnud võimalik mõlemale poolele võõras inglise keeles.

Aed on nüüd olemas, kuid see on alles algus. Tööd jätkub seal nii praegustele kui ka tulevastele õpilastele veel kauaks ajaks, sest aed ei saa kunagi täiesti valmis. Räpina Aianduskooli rajatud Jaapani aeda on oodatud vaatama kõik huvilised — see asub kollekt-sioonიაia tagumises nurgas.

Indrek Kaeli, Räpina Aianduskooli floristika eriala õpetaja, Eesti-Jaapani Assotsiatsiooni liige

Raskete maakivide paika saamine pole kerge töö

Kividest valmisid ka teerajad

Hakkab juba ilmet võtma – taimed veel vaja istutada

Kevadine lilleseadete show täis värve ja üllatusi

11. märtsil 2026 toimus Rápina Aianuskoolis Ahti Lyra ja Marek Jakobi kevadine lilleseadete show.

Umbes aasta tagasi külastasin Kirna mõisa tulbifestivali, kus esines kunagine maailmameister Klaus Wagener. Seetõttu teadsin juba ette, mida sisimas näha soovisin ja mis mind ees võis oodata. Pean ütleva, et meie Eesti poistelt sain samasuguse vägeva elamuse – sellise, mis „sundis“ mind nende seadetest tehtud pilte veel mitmel õhtul järjest ikka ja jälle üle vaatama.

Algselt oli ürituse pikkuseks planeeritud kolm tundi, mis tundus üsna pikk aeg, kuid möödus märkamatult kiiresti, sest kõik, mida mehed tegid, oli äärmiselt huvitav. Sattusin saalis istuma n-õ Ahti poolele ja nägin lähemalt just tema tehtud seadeid. Võibolla oskan seetõttu ka neist rohkem rääkida.

Huumorit armastava inimesena meeldis mulle, kuidas mehed omavahel sõbralikult aasides suhtlesid ning vahel palasid rääkides, põimides jutu sisse ka tarvilikku infot. Eriti vaimustas mind Ahti professionaalne „kretinism“ näha isegi kassi kraapepuus võimalikku karkassi. Tundub, et sain temalt justkui väikese „karkassi-nakkuse“, sest olen end nüüd sageli tabanud mõttelt: kas sellest võiks saada huvitava karkassi? Äkki sobiks see just karkassiks?

Mulle väga meeldis, kuidas mehed mängleva kergusega professionaalselt lilli kokku seadsid ja sealjuures uudseid vahendeid kasutasid. See üritus avas

silma nii mitmeski mõttes ning kutsus loovamalt, n-õ kastist välja mõtlema.

Marek tegi huvitava tulpidest kompositsiooni roosade vaasidega. Temalt õppisin ka ühe praktilise võtte: kui karkassil olev suur kimp muutub liiga raskeks, saab selle kergesti lauale toetada.

Suure vaimustusega jälgisin Ahti loodud valget, otsekui sulgedest tehtud karkassiga kimbu valmistamist. Kuigi karkass oli valmistatud valgest jõulupuust, mõjus kogu kompositsioon väga õhulise, piduliku ja pulmalikuna. See oli tõeline kastist välja mõtlemine. Ka pesu-kuivatusrestide kasutamine taustakarkassidena tundus lausa geniaalne. Arvestades, et Ahti reisib palju, on tema jaoks oluline, et kõik vajalik mahuks kohvrisse. Tema karkassid olid uudsed ja teistsugused ning justkui tegid poole tööst ise ära, täienduseks lilledele.

Kõige rohkem meeldis mulle Ahti tööd viimane – kassi kraapepuust tehtud karkass ning viis, kuidas ta suutis järele jäänud lilledest teha üllatavalt ilusa, värvilise ja samas õrna seade.

Nähtut aitas paremini mõista ka järgmisel päeval toimunud Ahti ja Mareki tööde kompositsioonianalüüs koos õpetaja Indrek Kaeliga. Mareki tööd meeldisid mulle enim suur *Anthurium*'itest kimp ja püstine forsüütiaokstest seade. Olin seni arvanud, et flamingolilli kasutatakse pigem üksikuna ehk dominandina, kuid Marek lõi neist suure ja jõulise vormiga kimbu – mida gi minu jaoks täiesti uut.

Samuti mõistsin, kui oluline on õigesti valitud vaas – see on justkui kirss tordil. Mõlemad mehed kasutasid oma töödes üsna palju forsüütiaoksi ja suhteliselt tihedalt. Mina oleksin neid ehk hõredamalt paigutanud, et õite ilu rohkem esile tõuseks. Kuid kes teab – võibolla oligi nende eesmärk just värviga mõjule pääseda.

Väga meeldis mulle ka Ahti esimene karkassikimp, mis oli tehtud sinisevalge ümara karkassi peale. Selle töö puhul tuli eriti hästi esile, kui palju võib lilledega sobiv karkass tervikut mõjutada.

Silmapaistvaid töid oli palju, eriti just neid, mis olid kokku pandud eriskummalistest detailidest. Näiteks Ahti kasutatud puukruvid ja Mareki väikesed mustad klambrid, mis meenusid piskesi putukaid.

Lisaks vaimustavale show-elamusele said huvilised vaheajal külastada ka Sillapää lossis eksponeeritud pärjanäitust. Näitust tutvustas Leili Alaoja-Rein, kelle kommentaarid olid omaette väärtus. Tema jutustused pärgade sünniloost, autoritest ja ideedest andsid näituse külastajale palju juurde. Samuti oli võimalik soetada raamat „100 pärga“, mis toimib justkui pärgade entsüklopeediana.

Kevadine lilledemo meeldis osalejatele väga. Suur aitäh korraldajatele ja tegijatele suure panuse eest! Oleks vaid selliseid inspireerivaid üritusi rohkem.

Anu Loigu, FL25-42-M

Ahti valgetest sulgedest karkassil valmistatud kimbuga

Marek Anthuriumi kimbuga

Emotsioonid varakevadisest inspiratsioonipäevast floristidele

Vaadata, kuidas kaks oma ala meistrit laval teineteist sõbralikult tõgades imetabaseid töid meisterdavad, on kergelt öeldes inspireeriv. Need särtsakad sidrunid ja graatsilised iirised, mis tekitasid vaatajates erisuguseid emotsioone,

Marek Jakobi ja „jaanituli“

on täpselt see, mida inimesed näha soovivad. Uued nipid ja trikid lilleseadete valmistamiseks kuuluvad floristi arengu juurde ning neid sai kogutud kuhjaga. Demo lõpus ei jõudnud ära oodata, kuidas ise uut traatimistehnikat või forsüütia karkassi valmistada.

Fotol oleva seade puhul meeldis mulle selle suursugusus ja elav värvikombinatsioon.

Miia Mucker, FL24-41-K

Alustuseks, kuna viibisime samal ajal praktikal, oli väga meeldiv saada võimalus tulla inspiratsioonipäevale. Õhkkond oli hästi vaba ja mõnus ning huvitav oli kuulata nii demonstreeritavate tööde tutvustusi kui ka ülemaailmseid floristikaalseid uudiseid ja trende. Samuti oli tore jälgida Marek Jakobi ja Ahti Lyra vahelist suhtlust – meelelahutus oli tiptasemel. Demonstratsiooni ja esitletud seadete kohta võiks kokkuvõtte teha kahe sõnaga: lihtne ja rabav. Muidugi ei saa kasutatud tehnikate

kohta öelda ainult „lihtne“, sest lisaks tavapärastele oskustele rakendati ka uusi ja keerukamaid võtteid. Väga palju kasutati taaskasutatud materjale ja esemeid. Näiteks oli Ahti Lyra ühes töös seade karkassina kasutatud kuivatustresti. Tihti valisid esinejad materjale just selle põhjal, kui kompaktne neid transportida on.

Tööd, mis meile kõige rohkem silma jäid oli Ahti Lyra kimp, mille wow-faktor oli karkass valgetest sulgedest, ning Marke Jakobi seade forsüütiatega, mida me hellitavalt „jaanituleks“ kutsusime. Mõlemad tööd kõitsid just oma suurejoonelisuse poolest. Samuti olid need tööd universaalsed, kui lõikelilled ära vahetada, oleks saanud täiesti teise ilmega seaded. Kokkuvõttes oli tegemist positiivseid tundeid ning silmaringi avardava päevaga.

Mariko Steinmann, FL25-42-K

Annaliisa Jõemaa, FL25-42-K

Foto: R. Teervalt

Kui liikumine saab vormi

Floristi eriala lõputööna valminud pärgade teemaks oli seekord „Liikumine“. Teema andis võimaluse väga erinevateks ja omanäolisteks fantaasiamängudeks.

Erialaopetajana oli mul võimalus jälgida kogu protsessi kavandist kuni lõpptulemuseni. Väga põnev oli õppida lõpukursuse õppijaid tundma läbi nende lugude ja loomingu. Olen väga rahul ja tänulik selle järjekordse võimaluse eest.

Kaisa Tulli pärg „Peatumatu“

Väga julge otsus jäädvustada iseenda

arengut ja olulisi eluhetki nn fotopärjana.

Triin Koolmeistri pärg „Linditants“

Teen suure kummarduse selle filigraanse ja äärmiselt töömahuka teostuse eest.

Anu Kulboki pärg „Isepäise kiili elu“

Lõbus lugu ja nauditav teostus aitasid kaasa sellele, et töö kogus Facebooki postituses ülekaalukalt kõige rohkem meeldimishääli.

Leili Alaoja-Rein, floristika õpetaja

Isepäise kiili elu

Peatumatu

Linditants

Räpina floristide Kevätmessut Helsingis

Räpina Aianduskooli floristi eriala kaugõppijad käisid 26.–29. märtsil aastal 2026 Helsingis kevadmessil esindamas kooli. Kaugõppijatest esindasid seitse õpilast kooli demol, kus valmis saanud kimbud müüdi kohapeal oksjonil maha. Kuigi kimpe oli vaja valmistada kahel päeval, siis mitmed meist läksid messile siiski neljaks päevaks. Kahel demo päeval olid kohal õpilasi toetamas ka meie floristika eriala õpetajad Indrek Kaeli ja Marek Jakobi.

Kevadmessil korraldatakse igal aastal võistlus ja nii ka sel korral. Meie õpilased soovisid eestlastele kaasa elama minna ja jälgisid võistlusi suure huviga. Igal vaatlejal oli ka oma kasu sees, nimelt sooviti võtta õppust, kui keeruline või lihtne on osaleda ühel suuremal floristi võistlusel. Kõik ütlesid nagu ühest suust, et hindamiskomisjoni tagasisidet oli väga põnev kuulata. Teisalt said aianduskooli õppijad rahu hinge, et ka meisterfloristid teevad teinekord lihtsaid vigu ja eksivad.

Demol olid õpilased kimpe valmistamas nii Räpina Aianduskoolist kui ka Eesti Floristikakoolist. Kuna nende kool ei saanud pühapäeval osaleda, siis laupäeval said meie kooli õpilased vähem käsi tööle panna. Enamasti valmistasime laupäeval karkasse ette, et pühapäeval rohkem kimpe valmis saada. Tempo oli kiire ja nii kimpe kui karkasse valmistati ülimalt ruttu. Lilli oli meile demoks toodud väga palju. Valik oli lai, värvikirev ja mitmekülgne. Meile oli

Floristid Helsingi kevadmessil

materjal kõik ette puhastatud, valmis tõstetud ja muudkui toodi juurde. Üks meist lausus: „Nagu laps kommipoes!“ Sellise luksusliku lillevaliku juures oli lausa lust järjest kimpe valmistada.

Seltskond, kes meie koolist demol osalesid oli ülimalt tore. Meist sai kokkuhoidev, abistav ja ühtselt töötav meeskond. Meie ülesandeks oli valmistada kimpe võimalikult kiiresti ja seda kõike möödujate silme all. See omakorda tekitas meis töötades üsna suurt pinget. Teisalt inimesed küsisid meie käest igasuguseid asju ja paluti teha konkreetsetest lilledest kimpu. Samuti pandi proovile ka meie kohanemisvõime – võõras keskkond, võõras keel.

Võib öelda, et me tulime olukordades võidukatena välja. Oli keerulisemaid hetki, aga loovatele inimestele tuleb tempo teinekord kasuks. Võimalusi oli meil palju ja neid me ka ära kasutasime. Siinkohal tahaksime ühiselt tänada Soome Lillekaupmeeste Liidu poolset korraldust, tänu kellele oli meil võimalus avardada oma silmaringi floristika maastikul. Annaksime ka soovitusi meie enda koolile, et kaasata kevadmessile ka juba esimese aasta õppijaid, sest see kogemus on seda väärt!

Kelly Veidenbaum, FL24-42-M

Foto: T. Koolmeister

Räpina Aianduskooli noorflorist 2026

21.–22. mail toimus koolisisene floristide võistlus, kus osalesid statsionaarõppe õpilased kursustelt FL23-41-K, FL24-41-K ja FL24-42-K. Kahepäevane sündmus andis noortele võimaluse panna proovile oma loovus, tehnilised oskused ning ajaplaneerimine võistlustuatsioon.

Võistlus algas esimesel päeval kell 9.00 sissejuhatusega, millele järgnes disainimine ja ideede läbimõtlemine. Päeva jooksul keskendusid osalejad lillede ettevalmistamisele ning kahe võistlustöö valmistamisele. Teisel päeval jätkati kolmanda ülesandega, mis nõudis nii täpsust kui ka loominguulist lähenemist.

Võistlustöid hindasid lisaks floristi eria-

la õpetajatele ka vilistlastest külalis-kohtunikud Tuuli Luiga ja Jarko Ilves, kes töid hindamisse professionaalset kogemust ja värsket pilku.

Pingeline ja loov protsess kulmineerus autasustamisega, kus anti välja järgmised tunnustused:

Grand Prix – Anna Lošakova

1. koht – **Kaisa Tull**
2. koht – **Kristina Haliulin**
3. koht – **Kertu-Lisete Pinte**

Palju õnne võitjatele ja suur tänu kõigile, kes selle sündmuse meeldejäädavaks muutsid!

Lüüli Kiik, infospetsialist

Foto: R. Teervalt

Grand Prix võitja – Anna Lošakova

Keskonnakaitse eriala välispraktika Tšehhis

Olen 2. kursuse keskkonnakaitse eriala õpilane ning mul oli võimalus minna ettevõttepraktikale Tšehhi Strevlíki loodusmajja, mis asub Libereci lähedal UNESCO pöögimetsade piirkonnas. Minu otsus ja soov minna välismaale loodusmajja tekkis koos lõputöö teema valikuga. Kuna uurin loodusmaju ning nende vajadust ja toimimist, siis soovisin näha, kuidas seda tehakse välismaal.

Avastasin googeldamise kaudu Tšehhi keskkonnakaitse agentuuri, kes viis mind kokku minu praktikakohaga. Saabusingi praktikakohta mai esimese pühapäeva õhtul ning viibisin seal kolm nädalat. Nende kolme nädala jooksul oli mul võimalus näha ja kogeda väga palju. Näiteks sain osaleda Tšehhi ornitoloogiaühingu korraldatud laagris, kus näidati lindude rõngastamist ja toimusid vaatlused. Sain külastada peagi valmivat uut kaitseala infokeskust ning kohtuda keskkonnakaitseagentuuri

esindajatega. Mul oli võimalus osaleda erinevate õppeprogrammide juures nii vaatlejana kui ka hiljem assistendina. Mind kaasati ka Libereci ülikooli bioloogiaõpetajate eriala keskkonnahariduslikku välitundi, mille teemaks oli matkaradadele õppeprogrammide loomine. Lisaks osalesin rahvusvahelisel kohtumisel Saksamaa Görlitzi loodusmuuseumis. Samuti sain väga palju loodust näha ja tajuda – pöögimetsast rabadeni ning Boheemia Paradiisist Frýdlanti ajalooliste radadeni.

Samuti viisin läbi Eesti keskkonnakaitsealise õhtu, kus andsin kahe tunni jooksul ülevaate meie keskkonnakaitsest ja loodusest. Pärast ettekannet toimus vabas vormis arutelu. Kohal olid erinevate loodusmajade töötajad ning keskkonnakaitse agentuuri esindajad.

Nagu ikka, tundsin viimasel nädalal enne äratulekut end tugevalt kollektiivi osana ja nagu mentor mu tagasisides kirjutas – kui ma oskaks tšehhi keelt, ei oleks nad mind enam ära lasknud. Meil on Tšehhilt palju õppida – üle 30 aasta sisulist keskkonnaharidust on viinud olukorrani, kus loodusmajad on välja müüdnud kolm aastat ette. Klassid tulevad pikaajalistele programmidele viieks päevaks, kus ööbivad loodusmajas ning lühematele programmidele kolmekeljaljaks tunniks. Õppematerjalide valik ja nende väljatöötamine isegi kohalikus loodusmajas võttis silma märjaks – tahaks, et meil oleks samuti nii palju võimalusi! Loodusmaja kollektiiv koosnes kõrgelt haritud ja teaduspõhise lähenemisega spetsialistidest, kelle silmis oli näha sära ja tahet.

Tulin tagasi hulga materjalide, ideede

ja programmidega. Lisaks teadmisele, et selleks, et välismaal oma teadmisi loodusest rakendada, tuleb hakata õppima ladina keelt ning liikide nimesusi ka inglise keeles. Mõistsin, et loodusmaja on keskkond, kus tunnen end väga hästi, ning et kui olla avatud uutele võimalustele, siis need ka avanevad.

Soovitan soojalt kõigil, kes mõtleavad praktikale mineku peale, leida see hetk ja võimalus ning minna just välismaale, sest seal saad 100% pühenduda ainult praktikale, ilma et peaksid mõtlema kodustele olmemuredele või oma aega killustama. Lisaks saab panna ennast proovile ja kogeda täiesti uusi asju, mida Eestis ei saa. Näiteks jääb mul eluaeg meelde, et just Tšehhis sain ma vaadelda üle kümne minuti musta toonekurge. Aitäh Liisi Kondile ja Erasmus+ võimaluse eest!

Carolyn Savolainen, KK24-52-M

Must toonekurg

Loodusmaja lambad pakkusid lastele palju rõõmu

Vee-elustikuga tutvumise välitund

Uus partnerkool Horvaatias

Kool, mis asub ääremaal, selle kõrval suur park, rekonstrueeritud mõisahoonne, aianduse (ja põllumajanduse) valdkonna kompetentsikeskus, umbes 200 õpilast vanuses 14–18 aastat – kõlab nagu Rápina Aianduskool? Tegelikult **Arboretum Opeka** nimeline keskkool Horvaatia põhjaosas, külas nimega Marčan. Saage tuttavaks – Rápina Aianduskooli uus partnerkool, kuhu tuleval õppeaastal saavad praktikale minna nii aianduse kui ka floristika eriala õpilased.

On vägagi üllatav, et lisaks eelpool mainitud sarnasustele seisame koos Horvaatia partnerkooliga silmitsi veel teistegi sarnaste probleemidega. Õpilasi on vähe, sest noored ei ole huvitatud ei aiandusest ega põllumajandusest, sest töö on tihti hooajaline ning vähetasustatud, riik ei toeta aiandusettevõtteid sellisel määral nagu võiks.

Siiski leiti kõigest mõni aasta tagasi võimalus Euroopa Liidu ning Horvaatia riigi kaasabil vahendid, et üles ehitada Opeka mõis, millest tänaseks on saanud koolimaja pikendus – mõisas asuvad õpilaskodu, õppe- ja laboriklassid, raamatukogu, seminari- ja koolitusruumid ning jõusaal. Kokku läks mõisa taastamine ja sisustamine maksma seitse miljonit eurot! Hetkel käib mõisa

ümberehitamine ning haljasalade rajamine. Järgmiseks aastaks peaks ka see osa olema lõpetatud. Tegemist on tõelise kompetentsikeskusega, mille suurtest ja uhketest plaanidest rääkisid meile kõik töötajad sãrasilmil.

Toetusrahade kasutamine oli väga hoolikalt läbi mõeldud. Koolile hangiti masinaid ja vahendeid, mis võtsid meil lausa suu lahti. Kasvuhoones on meilgi potistamismasin, kuid taimede ümberistutusmasinat mitte. Meil on ka droon ja seetõttu ei tekitanud selle sõna kuulmine erilist elevust, kui aga selgus, et tegemist on põllumajanduses kasutatava drooniga, millega saab näiteks läbi viia väetus- ning taimekaitsetõid, siis vaatasime kõik silmad pärani, kuidas see „elukas“ õhku tõusis ja oma tööd tegi. Rääkimata erinevatest masinatest, millega on võimalik omakasvatatud toorainet vääridada-kuivatada, mahla pressida, pastöriseerida ja hiljem veel ka analüüsida. Kõikide masinate kasutamisse (v.a droon, sest selle juhtimiseks on vaja eriluba) kaasatakse ka õpilasi.

Koolis on 80 töötajat ja, nagu eelnevalt mainitud, 200 õpilast, kuid kõik töötajad ei ole igapäevaselt kohal ega tööta täiskoormusega. Koolipäev algab kell

seitse(!) ja lõpeb kell üks. Ühiselamus elab vaid umbes 20 õpilast, teised söivad iga päev kodu ja kooli vahelt. Kella seitsmest algav koolipäev on vajalik just ühistranspordi tõttu.

Lisaks aiandusele ja põllumajandusele õpetatakse koolis ka veterinaariassistente ning abikokkasid. Kooli juurde kuulub õppeaed, mis on küll väiksem kui aianduskooli oma, kuid siiski täiesti arvestatav. Kasvuhooned on pigem vanemat tüüpi, kuid neid on mitu ja seetõttu on ruumi taimede kasvatamiseks ja õppetöö läbiviimiseks piisavalt.

Aianduse eriala juhtõpetaja Sigrid Kirotar, floristika eriala juhtõpetaja Pille Peterson, õppejuht Karin Kask ning projektijuht Liisi Kont külastasid uut partnerkooli märtsi teisel nädalal, mil seal oli juba näha tugevaid kevademärke. Talvel langeb ka Põhja-Horvaatias temperatuur kohati alla nulli. Kaks nädalat tagasi oli neid tabanud ootamatu lumetorm, mis murdis palju puuksi ning tekitas segadust liikluses.

Veetsime koolis kaks väga sisukat päeva. Meile tutvustati nii mõisahoonet kui ka ametlikku koolimaja, istusime ühe laua taga ka kooli direktoriga, kellega arutasime meie koolide sarnasusi ning erinevusi. Just praegu on nemad üle minemas moodulipõhisele õppele.

Inglise keele õpetaja (tõlk), Karin, Pille, Liisi, Opeka keskkooli direktor, Opeka kooli projektijuht ning Sigrid

Võtsime osa floristikatunnist, kus saime ise kevadist lilleseadet valmistada. Küllastasime aiakujundamise klassi, mis oli sisustatud laudadega, mida on või-

malik tõsta või langetada ning samuti laua kallet muuta.

Teine päev algaski masinapargi tutvustamisega, samuti saime osa võtta ka-

hest töötoast, mis olid küll korraldatud kooli küllastanud põhikooli õpilastele, kuid kus siiski aktiivselt kaasa tegime. Koolil on oma seemnepank, kuhu nad koguvad just erinevaid lilleseemneid. Hetkel ainult enda tarbeks ning õppe eesmärgil. Ka seemnepangas nägime erinevaid põnevaid masinaid – seemneloendurit ja seemnete idandamiseks mõeldud spetsiaalset kappi, kus sai vastavalt vajadusele temperatuuri ja õhuniiskust muuta. Päeva lõpus käisime laboris, kus määrasime veinide kvaliteeti. Saime selga valged kitlid ning kätte kummikindad. Koolis toodetakse lisaks veinile ka veel õunakrõpse ning kõrvitsaseemneõli. Väga palju käiakse erinevatel laatadel ja üritustel, et olla nähtav ning anda ka õpilastele kogemust sellistel üritustel kooli esindada. Koolis toimub tihti erinevaid seminare ja koolitusi ning värskest renoveeritud mõis annab selleks ka väga head võimalused.

Opeka mõis enne renoveerimist, https://en.wikipedia.org/wiki/Opeka_Manor

Renoveeritud mõisamaja ja tükike arboretumi

Oli natuke kurb, et hoolimata kõigest sellest, mida nad on tänaseks saavutanud, tundsid nad ise, et pidi kogu aeg meie ees vabandama, et kõik ei ole veel täiesti valmis ja suurepärasel korras. Tulevikuplaanidest rääkisid nad aga kõik säravate silmadega ning suure õhinaga, seega hoiame kõik neile pöialt, et Horvaatia aiandus- ja põllumajandusekompetentsikeskus saaks vägaväga edukaks!

Aianduse ja floristikaeriala õpilased saavad Horvaatias asuvasse kooli praktikale minna alates 2026. aasta sügisest.

Liisi Kont,
Erasmus+ õpirännete projektijuht

Uunikum

Karin ja Sigrid laboritunnis

Õites kevad, uued ideed ja väärt kogemused Aarhusest

Mai alguses avanes meie kooli viiel töötajal võimalus külastada Taanis asuvat Green Academy Aarhus. Aianduskoolist on sinna varasemaltki lähetatud mitmeid töötajaid ja õpilasi. Seekord oli tähelepanu suunatud rohkem kooli administratiivpoolele. Meie grupp koosnes peamiselt kontorirahvast – õppesekretär Maarja Sõukand, personalispetsialist Anneli Hirno, IT spetsialist Aleksei Raud ja raamatukoguhoidja Külli Nõmmistu. Ühtlasi oli meiega kaasas ajaloo- ja inglise keele õpetaja Irma Samoldina.

Esimene üllatus, mis meid Taanis tabas, oli täis õitevahus kevad. Vaata kuhu tahad, kõikjal laiub lopsakas rohelus ja värvide lummas mitmekesisus. Erinevat värvi ilupõõsad ja õitsevad puud mõjusid peaaegu ebareaalselt – justkui oleksime sattunud muinasjutumaale. Olime üllatunud ja tundsin siirast rõõmu kevadest.

Võrreldes meie kooliga on Aarhusi kool märksa suurem nii õpilaste arvu kui ka erialade valiku poolest. Sealses koolis õpetatakse erinevaid erialasid alates põllumajandusmasinate operaatoritest ja maastikukujundajatest kuni floristide, loomakasvatavate ning väikeloomade hooldajateni. Lisaks päeva- ja kaugõppele toimib aktiivselt töökohapõhine õpe. See tähendab, et perioodidel, mil ettevõtetes on vähem tööd, saadetakse töötajaid kooli teadmisi täiendama ning praktilisi oskusi arendama.

Külastus algas ringkäiguga kooli territooriumil. Meile näidati kasvuhooneid, kus kasvatatakse kooli tarbeks nii kurke

kui ka tomateid, teistes kasvuhoonetes lilli, mida kasutavad õppetöök floristid. Kasvuhoone uksi tuli hoolega kinni hoida, et mitte taimi tolmendavaid liblikaid välja lasta.

Maastikuehituse hallid üllatasid meid oma mitmekesise tehnikavalikuga – näha sai erinevaid väikekoppe, vaakumtõstukiga sillutise paigaldusmasinat ning muud kaasaegset maastikuehitustehnikat. Räägiti, et kool ei osta neid masinaid ja tööriistu, vaid firmad ise toovad. Ikka selleks, et õpilane saab õppida juba uutel masinatel ja kasutada uusimaid tööriistu. Kui miski läheb katki, siis firma remondib või asendab uue masinaga. Väidetavalt leiab iga maastikuehituse eriala lõpetaja peale kooli töö, kui ta on sellest vaid huvitatud. Kool ja firmad teevad tihedat koostööd.

Ringkäik viis meid ka teistesse kooli õppe-, töö- ja puhkeruumidesse. Tutvusime kooli töökorralduse ja õpilaste igapäevaste tegevustega. Kooli sööklas pakuti meile lõunat. Söök oli maitsev, valikus ainult üks peatoit värskete liсандitega ja nii õpilastele kui ka töötajatele sama menüü.

Rohkem tähelepanu pöörasime administratiivtööle, sealhulgas kontoritöö ja raamatupidamise korraldusele. Tutvusime ka kooli raamatukoguga. Sealne raamatukogu on küllaltki väike, raamatuid laenutatakse ainult 14 päevaks ja ruum on avatud neil korda nädalas. Lugejate käsutuses on ainult üks arvuti. Nostalgia tekitas kirjutusmasin, mida töötaja kasutab teatud siltide trükkimiseks. Siinkohal tuleb tõdeda, et meie

kooli raamatukogu on tunduvalt kaasaegsem, suurema fondiga ja mis kõige olulisem – külastajal võimalus tulla ja olla vastavalt oma soovile.

Toimus ka sisukas kohtumine IT-valdkonna esindajaga. Aleksei tähelepanekud kohtumisest: „Sain ideid ja suuniseid tehisintellektil põhinevate õppematerjalide koostamiseks. Arutati, kuidas luua AI abil atraktiivseid ja visuaalseid õppematerjale ning erinevaid õpperakendusi ka siis, kui puudub programmeerimisoskus. Näitena tutvustati taimenimede õppimise rakendust, kus tuli taime pildi põhjal sisestada selle nimi (sh ladinakeelne nimetus), kuulata õiget hääldust ning seda harjutada ja testida. Rakendus oli loodud Netlify keskkonnas inimese poolt, kellel puudub programmeerimistaust. Soovin saadud teadmisi ja ideid rakendada nüüd ka oma koolis.“

Meeldejäävaks kujunes juhuslik kohtumine praktilal viibiva Luua Metsanduskooli õpilasega, kes andis kooli kohta ülimalt positiivset tagasisidet. See kinatas veel kord, et tegemist on väärtusliku praktikabaasiga õpilastele.

Kindlasti soovitan, et nii õpilased kui ka töötajad osaleksid aktiivselt Erasmus+ õpirännatel. Võimalus on õppida teiste riikide kogemustest ning luua erialaseid kontakte. Sama oluline on kultuuriline kogemus – õpiränne aitab paremini tundma õppida sihtriiki, avardab silmaringi ning loob uusi tutvusi.

<https://ju.dk/international/green-academy/>

Külli Nõmmistu, raamatukoguhoidja

Õitese peidetud Green Academy Aarhus

Grupipilt botaanikaaias

Aarhusi kultuuri ja ajalugu avastamas

Erasmus + on igati tore programm, sest ta võimaldab ka teisi mõnusaid tegevusi peale töö ja õppimise. Küllaltki suur osakaal on kohaliku kultuuri ja eluluga tutvumisel. Kasutasime aktiivselt meile antud võimalusi ja külastasime mitmeid tähelepanuväärseid kohti ja asutusi.

Meie viibimine Aarhuses oli üsna lühike, ainult neli päeva, ent siiski õnnestus meil näha ja kuulda palju huvitavat ja kasulikku. Meie päev algas tavaliselt sellega, et sõitsime Green Academy Aarhus'i, kus kohtusime toredate külalislahkete kolleegidega. Tagasiteel linna nägime bussi aknast ilusat vanaaegset parki ja otsustasime seda lähemalt uurida. Meie suureks üllatuseks oli tegemist ametliku kuningliku suveresidentsiga, kus peale pargi oli ka kaunis **Marselisborgi loss**. Kui kuninglik perekond lossis ei viibi, on suur ja kaunis inglise stiilis lossipark avalikkusele avatud. Olime väga rõõmsad, et võisime nautida pargi suurejoonelist ilu koos roosiaia, rododendronite, tiikide, muruplatside ja kaasaegsete skulptuuridega. Kahjuks roosid veel ei õitsenud, ent selle puuduse korvasid täielikult suursugused eredates värvitoonides rodo-

dendronid.

Aarhusi vanalinn. Enne reisile minekut olime teinud ka pisut kodutööd ja märkinud endale üles objektid, mida kindlasti külastada. Üks neist oli Aarhusi „vanalinn“ ehk **Den Gamle By**. Tegemist on unikaalse vabaõhumuuseumiga, mis asub keset linna ja kuhu on kokku kogutud ja uuesti üles ehitatud ajaloolised hooned üle kogu Taani. See on tohutult suur ala, kust võib leida tüüpilisi ehitisi kolmest erinevast ajastust: 1860ndad, 1930ndad ja 1970ndad. Kõige vanemast ajastust näeb seal traditsioonilisi vahvärkehitisid ja erinevaid töökodasid koos ajastule vastavate töövahendite ning vahakujudest meistritega. Moderniseerimisajastut esindavad autöökojad ja bensiinijaam, väljapanekus on ka esimene Fort T mudel ehk Pleki-Liisu. 1970ndatele on pühendatud terve kvartal, kus saab piiluda tolle aja korteritesse, külastada raadiopoodi, televiisori- ja juuksuritöökoda. Eriti põnev oli näha hipikommuni, kus mõnetoalises korteris võis koos käia peaaegu sada inimest. Huvitav oli ka kuulata vanade hipide lugusid noorusajast TV ekraani vahendusel. Samuti on seal hulgaliselt erinevaid kirevate

reklaamide ja atraktiivsete pakenditega müügiartiklitega kauplusi, mis meile nõukaaja inimestele olid tuttavad välismaa filmide ja ajakirjade kaudu ning tol ajal suurt kadedust tekitasid. Tegime ka hulgaliselt pilte.

Loomulikult ei saanud me jätta väisamata **Aarhusi botaanikaeda**, mis piirneb vahetult vabaõhumuuseumiga. Kui vanalinna vaatamiseks oli tarvis lunastada üsna kallist pilet, siis botaanikaaed on külastajatele tasuta. Botaanikaaed koosneb sise- ja välialast. Siseala moodustavad suured kasvuhooned, milles kasvavad nelja erineva kliimavööndi taimed. Troopilise vihmametsa kliima oli väga niiske ja palav ja seal ei jaksanud kaua viibida, ent siiski õnnestus näha mitmeid väga põnevaid taimi, näiteks suurelehelist lootost, mille lehed andsid välja väiksema paadi mõõdu. Väga mõnusa atmosfääri löid värvi-kirevad liblikad, keda leidsid kõikjal.

Lisaks on seal veel suur mägise reljeefiga väliala, mis on täis kodumaiseid ja eksootilisi puid, ravimtaimede aedu, kiviktaimlaid ja kauneid tiike. Juba maikuu alguses õitsesid seal paljud lilled ja põõsad, mis meil olid veel nappudes. Näiteks rododendronid olid juba täies õites, eriti vaimustusime ühest erepunasest põõsast, mille kõrval kõik eraldi pilti tegime.

Veel oli meie nimekirjas **ARoS Aarhus Kunstmuseum**, mis on üks Põhja-Euroopa suurimaid ja külastatavamaid kunstimuuseume. Muuseum on tuntud oma ainulaadsete püsinäituste ja rahvusvaheliste mastaapsete installatsioonide poolest, mis tundusid kirjutajale üsnagi imelikud ja mõistmatud. Maitse üle ei vaielda ja selle tõttu soovitatakse igaljuhul oma silmaga ekspositsioonid üle vaadata.

Kõige enam äratas meis huvi muuseumi katusele ehitatud 150 meetri pikkune ringikujuline vikerkaarevärvides klaasist jalutusrada, mis kõrgub linna kohal ja jääb kohe silma. Seal kõrgelt avaneb unikaalne 360-kraadine vaade kogu Aarhusi linnale. Loomulikult ei jätnud me juhust kasutamata ja tegime selle ringkäigu läbi (kirjutaja küll värisevatel jalgadel) ja saime sajabrotsendilise elamuse.

Irma Samoldina, õpetaja

Fotod: K. Nõmmistu

Vaade vabaõhumuuseumile – Den Gamle By

Marselisborgi loss täies ilus

Õppereisist Lõuna-Norrasse Rogalandi maakonda

Ajavahemikus 17.–20. mai leidis aset Maarja Küla Röpina Aianduskooli õppe-rühma õpetajate ja töötajate tööalane reis Norra Stavangeri piirkonda tutvumaks maheaiandusega ja põllumajanduskooliga.

Saabusime Stavangerisse Norra Kuningriigi aastapäevapidustusteks ja saime vaadata ka linnarahva pidulikku rongkäiku. 17. mai on Norra konstitutsiooni päev. Riigi algusaastaks loetakse kokkulepitult 872. aastat, mil kuningas Harald Kaunisjuus alistas Hafrsfjordi lahingus tema vastu koondunud teised Norra väikeriikide valitsejad. Norra riiklikele pidustustele on omane, et pea kõik norrakad kannavad uhkusega kohalikke rahvarõivaid ja seda mitte ainult rongkäigus osalejad vaid ka enamus pealtvaatajaid. Seega on, mida ka meil eeskujuks võtta, et oma rahvuskultuuri tegudega senisest enam kinnitada.

Stavanger on laevaehituse ja naftatööstuse keskus. Stavangeris asub Statoili peakorter. Stavanger on Norra lõunapoolseim suurem linn, kus talvel lund ei saja ja seega kasvavad seal taimed, mis meie looduses talve üle ei ela. Väga palju on linna haljastuses

rododendroneid, mis just olid õide puhkenud, ületades oma kasvult meie rodosid mitmekordselt. Iluaedades oli näha ka üksikuid arukaariaid. Linnas paikneb Norra vanim toomkirik, 12. sajandist pärinev Stavangeri toomkirik. Stavanger oli 2008. aasta Euroopa kultuuripealinn. Elanikke on linnas 2026. a seisuga 152 000. Kuna linnas kasutati ja kasutatakse ehitusel palju puitu, siis on vanemast linnast järel vaid paar tänavat, sest ülejäänud on hävinud tulekahjudes ja sõdades. Seda ajaloolist laastamistööd on siiski raske märgata, sest ka uuemad puitehitised järgivad stiililt vana. Ka meie ööbisime väga mugavas puithotellis Home Hotel Skagen Brygge, millest kumas esmamuljel sajandite vanust hõngu. Hotel asus kai vastas kuhu silduvad hiigelsuured kruisilaevad. Paljud majad, ja seda Norrale omaselt, on värvitud valgeks. Südalinnas on ülekaalus 2–4 korruselised majad, küllalt kitsad tänavad ja kõrgel tasemel heakord – oleks nagu sattunud jalutama mingisse ülesmukitud nukulinna maketti ... Kahjuks ei võimaldunud ajakava linnaga pikemalt tutvuda ja käimata jäi ka linna kuulsamas nafta muuseumis.

Teisel päeval külastasime maheaiandu-

se keskust Ullandhaug Økologiske Gård, kus oli palju näha ja õppida, aga ka kogemusi vahetada. Ülekaalukalt domineeris permakultuur ja kõik sellega seonduv. Permakultuuri põhimõtteid viljeleti nii avamaal kui ka kasvuhoonetes, püüdes hakkama saada võimalikult väikese töökuulu ja ajaga, kasutamata kunstlike väetisi ja keemilisi taimekaitsevahendeid. Sain siit palju ideid ja pilte oma ühe kavandatava raamatu „Laisa inimese aed“ jaoks. Palju oli küsida ja uurida ka teistel aianduse õpetajatel ja keskustelu ei tahtnudki lõppeda. Kindlasti püüame koos üht-teist tarkust ka Maarja Küla õppeaias ellu juurutada. Maheaianduse keskus annab mõningase raha eest algajatele aiandushuvilistele maad, kus nad saavad ise praktiseerida ja kasvada endale huvipakkuvaid aiasaadusi, saades samas spetsialistidelt vajalikke juhiseid. Huvitav kas ka Röpina elanikud tuleksid sellise projektiga kaasa? Maheaianduse keskuse vahetus läheduses asus ka väike botaanikaaed, mis samuti järgis mahedat viljelust ja pakus palju huvitavaid ideid – oma silmaga nähtu annab sageli rohkem teadmisi kui mõni raamat ...

Toivo ja ahvisabapuu

Haimar ja Andres uudistavad tehnikat

Järgnes Stavangeri lähedal asuva Rogaland arboreetumi külastus. Rogalandi arboreetum on botaanikaaed ja elav muuseum, kus on teaduslik puude ja põõsaste kollektsioon, mis koosneb enam kui 1400 erinevast liigist. Oma pea 70 ha suuruse alaga on see Norra suurim arboreetum ja koht, kus igas vanuses inimesed saavad loodust avastada. Rogalandi arboreetumis on 15 km matkaradu. Pargis on ka mitu piknikuala või suupistete nautimiseks mõeldud ala. Avastasime erinevaid kollektsioone ja kogesime siin leiduvat rikkalikku elurikkust, pealegi oli just magnoolijate ja rododendronite õitsemise aeg. Arboreetumi peamine ülesanne on uurida kliimamuutuste mõju bioloogilisele mitmekesisusele ning olemasoleva taimestiku jätkusuutlikkusele. Erinevad taimed, puud ja põõsad asuvad pargis suurte gruppidega ning enamusel taimedel on ka teaduslikud nimetused juures. Meid paelusid enim õitsvad rododendronid ja magnooliad, aga oli ka üllatusi nagu Loode- ja Põhja-Ameerikast pärit kuradikepp (*Oplapanax horridus*) ja Tšiilist pärit ahvisabapuu (*Araucaria araucana*). Meie sealoleku ajal tibutas küll veidi vihma, aga see meid suurt ei seganud, tõstes pigem hoopis meeleolu ja andis meile tänu vihmakuubedele veidi ufoliku välimuse. Teel Stavangeri poole nautisime fjordi, kus avanes vaade kuulsale Preikestolenile ja sõitsime läbi maailma sügavaima merealuse Ryfylke tunneli (kuni 292m).

Järgmine, ja ühtlasi ka viimane täispäev, kulus meil Oksnevadi Põllumajanduskooli (Øksnevad videregående skole) külastamisele. Koolis õpib 400 õpilast, kellest 25 on erivajadustega.

Koolis on viis osakonda: maamajandusehitus- ja ehitustehnoloogia, põllumajandus-aiandus, loomakasvatuse, põllumajanduse mehhaniseerimine ja uue erialana looduskorraldus. Peale lõunasööki viibisime praktilises tunnis koos erivajadustega õpilastega, kus potistati maitse- ja salatitaimi. Meid paelus Indoneesia päritolu pime noormees, kes sai püstitatud ülesandega kenasti hakkama. Praktilises töös abistas teda pimedate kirjas juhend ja vajadusel ka abiõpetaja. Meie Maarja küla õpetajate seas puudub seni veel pimedate õpilaste õpetamise kogemus teel abiaednikuks saamisel. Erivajadustega, eriti diagnoositud autismi tagapõhjaga,

Erinevad putukate hotellid mahepargis

Kes neist on pime?

VASTUS: Tumedanahaline, istub paremal, istub paremal, selja taga on türgislik.

õpilaste seas kehtiv reegel visualiseerida, visualiseerida ja visualiseerida leidis siin kõigil tasemetel rakendust: päevaplaan, töö-õpikoha korraldus, õpiülesanne, õpijuhend, ohutustehnika jne. Tundsin lausa rõõmu, et ka juba eelmisest aastast alates on meil Maarja Küla õpiklassides olemas korralikud arvutid ja suured ekraanid, kuid õppekorralduse üldises visualiseerimises on veel palju ära teha – oli mida kogeda ja õpida.

Päeva lõpetasime kooli Erasmuse kooridinaatori Williga, külastades Norra pikimat liivaranda Orrestranda. Rannas

on düünid, millele on kogukonna poolt ja sama Oksnevadi kooli abiga istutatud taimi – rand-luude kaer ning liivvareskaer, et vähendada liivade liikumist hoonete peale.

Kiire ja sisukas õppereis sai kolmapäevaks läbi ning kolme tunniga olime Tallinnas tagasi, et järgmisel päeval juba oma koolis teadmisi jagada.

Toivo Niiberg, õpetaja
Haimari Sökk, Maarja küla õpperühma õppejuht

Fotod: erakogu

Guten Tag, Deutschland!

Räpina Aianduskoolil on Saksamaal kaks pikaegset partnerkooli: üks Erfurdis ja teine Paderbornis. Mõlemas saavad praktikal käia nii maastikuehituse kui ka floristika eriala õppijad. Saksamaal on koolisüsteem Eesti omast üsna erinev: suurem osa õppetööst toimub ettevõtetes praktikal olles ning koolis käiakse kohapeal umbes korra kuus. Selline süsteem võimaldab tihedat koostööd ettevõtetega – näiteks varustavad lillepoed kooli lilledega, et õpilased, kes muidu on praktikal lillepoes, saaksid ka koolis kvaliteetseid materjale kasutades uusi oskusi omandada.

Paderbornis asub Gregor-Mendel-Berufskolleg, üks meie esimesi partnerkoole ajast, mil aianduskoolis õpirännetega alustati. Erfurdis asub Ernst Benary Schule, mis on olnud eriti populaarne maastikuehitajate seas.

Õpirändel Saksamaale osalesid keskonnakaitse eriala juhtõpetaja Aigi Salundi-Galitsin, üldainete juhtõpetaja Katrin Kivistik ning Erasmus+ projektijuht Liisi Kont. Üks õpirände eesmärke oli tutvuda sellega, kuidas Saksamaa koolides õpetatakse hariduslike erivajadustega õppijaid ning saksa keelt neile, kellele see ei ole emakeel. Mõlemas koolis joonistus selgelt välja, et koos õpib väga erineva rahvusliku ja kultuurilise taustaga õppijaid. See tähendab, et õppetöoga on tihedalt põimitud ka erinevad kultuurid ja traditsioonid. Külalastatud saksa keele tund andis lisaks keeleõppele teadmisi ka Zuckerfestist, mis on oluline moslemite püha ja millega tähistatakse ramadaani lõppu.

Ramadaan on islami kalendri paastukuu, mille lõppu tähistatakse rõõmsa pühaga Eid al-Fitr ehk Zuckerfest. Külalastatud tunnis põimus keeleõpe kultuuriteadmistega: lisaks sõnavarale õpiti tundma ka erinevaid traditsioone ja pühade tähendust. Ramadaani käsitleva selgituse allikas: Maailmakool.

Paderbornis viibides külastasime ettevõtet Kruse Gartenbau, kus käivad praktikal peamiselt meie kooli maastikuehituse eriala õpilased. Meil õnnestus küllastada ka ühte eraaeda, mille rajamismaksumus küündis 750 000 euroni. Lisaks aiakujunduslikele elementidele oli aeda rajatud eraldi hoo-

ERFURT – nime kujunduses on kasutatud suvelilli

ne basseini elektroonika juhtimiseks. Meile selgitati, et maastikuehitaja töö on tegelikult palju keerulisem ja laiem kui lihtsalt aia rajamine või erinevate aiaelementide ehitamine. Kui klient soovib basseini, tuleb tundma õppida ja seadistada ka selleks vajalikud küttesüsteemid, pumbad ja muu tehnika. Kahjuks ei olnud selles aias pildistamine lubatud, mistõttu meil sellest külastusest pildimaterjali ei ole.

Tore oli tõdeda, et midagi on siiski riikide- ja rahvasteülene: Kahoot! kasutamine tundides meeldib nii eestlastele kui ka sakslastele.

Koolide ümber olevaid praktikabaase ei saa meie omadega võrrelda. Kui meil on ametlik õppeaed, siis Erfurdis on olemas õppepeenrad ja üks renditud kasvuhooneboks, Paderbornis puudusid needki. Erfurdis jäid õppehoone küllastamisel silma rohked õppematerjalid, mis olid koridorides seintel. Seda ikka selleks, et õppijatel oleks oluline info kogu aeg silme ees – olgu selleks sibullillede õitsemisaeg, maitsetaimede ladinakeelsed nimed või näiteks see, kuidas palmiksaia punuda.

Õpiränne Saksamaale oli värskendav ja mõttemaailma avardav kogemus. Partnerkoolide küllastamine andis häid mõtteid, kuidas siduda kutseõpet, praktikat, kultuurilist mitmekesisust ja rahvusvahelist koostööd.

Liisi Kont,
Erasmus+ õpirännete projektijuht

Aigi Salundi-Galitsin,
keskkonnakaitse eriala juhtõpetaja

Raamitud puu Paderborni koolis

Erfurdi kooli suurim uhkus

Kui seda Räpinat ees ei oleks

„Kui seda Räpinat ees ei oleks ...“ ohkasid nii veebruari lõpus, täpsemalt 27. veebruaril Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskuses (EWERS) peetud kui ka 22. mail Vana-Vigalas toimunud kutsekoolide mälumängude lõppedes EWERSi mängijad. Põhjuseks oli see, et järjekordselt õnnestus meie võistkonnal neist mängus parem olla. Veebruaris jagunesid kohad järgmiselt: Rápina Aianduskool 1. koht, teiseks jäi Järvamaa Kutsehariduskeskus ja kolmas oli Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskus. Meid esindasid Kaie Mei, Lüüli Kiik, Toomas Mastik, Valdur Truija ja Ille Rämmer.

Maikuisse mängu võitis taas Rápina Aianduskool. Nelja punktiga jäi maha Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskus, kusjuures veel enne viimast vooru olid punktid võrdsed. Kolmandaks platseerus Järvamaa Kutsehariduskeskus. Seekord olid ajusid ragistamas Irma Samoldina, Kaie Mei, Merike Aomets, Valdur Truija ja Ille Rämmer.

Võidukad Võrumaal – Kaie, Lüüli, Toomas, Valdur ja Ille

Aitäh kõigile mälu mängijatele, kellega koos on väga vahva olnud. Kolmas esikoht järjest kinnitab, et tiim töötab väga efektiivselt. ☺

Ille Rämmer, pargiaednik

Foto: E. Kuklane

Aianduskooli õpilased panustasid uue metsa kasvamisse

14. mail 2026 osalesid Rápina Aianduskool maastikuehituse eriala õpperühmade ME24-41-K, ME24-42-K, ME23-42-K ning kutsevaliku integratsiooniühma KV25-21-Ki õpilased koos õpetaja Õnne Rämmanni ja õpilasnõustaja Merike Heeringsoniga RMK metsapäeval. Meil oli võimalus tutvuda metsakasvatuse põhitõdedega ja anda oma panus uue metsa rajamisse Põlvemaal Valgesoo küla raielangil.

Õppepäev algas metsa eluringluse tut-

vustamisega. Räägiti sellest, kuidas mets vajab pidevat hoold ja teadlikku majandamist, et tagada järjepidev puiduvaru ning toetada kestlikumat eluviisi. Samuti selgitati metsa uuendamise eeltõid – näiteks kuivematel pinnastel vagude kündmist, mis loob kuuseistiku te istutamiseks sobivad tingimused.

Seejärel suunduti praktilise töö juurde raielangile, kus õpilased said omal käel kogeda noorte kuusetaimede istutamist. Enne töö alustamist demonstree-

riti korrektset kuuseistiku istutamisi. Õpilastele selgitati, et esmalt tuleb leida ettevalmistatud reas sobiv koht ning kaevata labidasuurune auk. Tegemist oli nelja-aastaste paljasjuursete istikutega, mis tuli korralikult mulda asetada. Seejärel tuli istiku ümber muld jalgadega kinni sõtkuda, et taim jääks kindlalt kasvama.

Õpilased jagati paardesse ning igale paarile anti töövahendid ja juhised. Vastavalt etteantud vahekaugustele tuli istutada 40 kuusetaimet. Vahemaa mõõtmiseks kasutati 2,5 meetri pikkust nõõri või hinnati istikute kaugust kolme sammuga.

Ilm oli ilus ja töö läks lausa lennates. Kellel kuusetaimed kiiremini ära said istutatud, läksid teistele appi. Pärast istutamist pidasime metsa all piknikku ja loomulikult tegime ühispidi.

Päev metsas pakkus osalejatele väärtusliku praktilise kogemuse ning võimaluse tunda end tõeliste metsakasvatajatena. Ühiselt panustati eesmärki, et tänastele raielankidele kasvaks tulevikus uus elujõuline mets.

Uku Johannes Kiik, ME24-42-K

Kuusetaimede istutamise tööprotsess

Lummas muusikaõhtu kasvuhoones

Räpina Aianduskoolis toimus maikuu lõpus taas meeleolukas muusikaõhtu, mis tõi kokku nii kooli õpilased ja töötajad kui ka piirkonna muusikasõbrad. Juba teist aastat järjest pakuti publikule võimalust nautida kvaliteetset elavat muusikat tavapärasest erinevas keskkonnas ning seda kõike tasuta.

Kui möödunud aastal kõlas maastikuehituse õppehallis jazz-trio Kolmkõla, siis tänava toimus kevadine kontsert aianduskooli õppekasvuhoones. 28. mail astusid publiku ette laulja Haldi Välimäe ja kitarrist Mattias Tirmaste, kes pakkusid kuulajatele hõrgu ja ainulaadse muusikaelamuse.

Algselt oli kontsert planeeritud aiakontserdina vabas õhus, kuid jaheda ning ebakindla ilma tõttu otsustati ettevõtmine viia kasvuhoonesse, maastikuehituse õpperuumi. Kuigi vihma kontserdi ajaks ei saanud, pakkus kasvuhoone kaitsev katus ja soe atmosfäär publikule kevadises jaheduses hubast pelgupaika.

Haldi ja ans Flamingo Duo koosseisu kuuluv Mattias Tirmaste esinesid Räpina esmakordselt ning nende jaoks oli see ühtlasi ka esimene kord kasvuhoones musitseerida. Haldi looming on eeskätt hinnatud nõudlikuma muusikamaitsega publiku seas, mistõttu oli eriti rõõmustav näha nii arvukat kuulajaskonda. Eriliseks tegi õhtu ka see, et muidu kümneliikmelise ansambli Flamingo muusika kõlas seekord hoopis minimalistlikumas võtmes. Laval olid vaid kaks muusikut: ainulaadse häälega Haldi ning virtuoosne kitarrist Mattias Tirmaste. Esitusele tulid lood nende ühiselt loodud esikalbumilt „Õige aeg“,

Muusikaelamus õdusas kasvuhoones

aga ka valik Eesti souliajaloo pärleid – kõik akustilises seades. Just selline lihtne esitusviis tõi esile loomingu intiimse poole. Haldi hää, mida on võrreldud flöödigiga, mõjus kasvuhoone akustikas eriti kirkalt ja puhtalt. Mattias kitarrimäng toetas seda tundlikult, luues terviku, mis haaras kuulajad kaasa esimestest nootidest peale. Kahe muusiku lavaline kooskõla oli loomulik ja vahe- tu, justkui hingaksid nad ühes rütmis.

Perfektse helikvaliteedi eest hoolitses kogenud helindaja Tulvo Ilves, kes tagas selle, et esinejate loodud muusikiline lummas ei saanud häiritud ühestki tehnilisest viperusest. Tänu sujuvale korraldusele Sündmustemeistrid MTÜ poolt sai aianduskool keskenduda peamisele – pakkuda esinejatele väärilist keskkonda ja publikule nauditavat elamust.

Korraldajad tänavad südamest esinejaid Haldist ja Mattiast, sündmustemeistreid Tulvo Ilvest ja Piret Talurit, aianduskooli floriste ja maastikuehitajaid, kes aitasid kontserdipaika pidulikumaks luua, ning kõiki külalisi, kes selle õhtu eriliseks muutsid. Kontserdil kogetut kannavad sellest osa saanud veel kaua kaasas.

Räpina Aianduskooli algatatud kasvuhoonekontsertide traditsioon on saanud kauni jätku ning annab lootust, et sarnased sündmused leiavad aset ka tulevikus. Muusika keset rohelist õppekeskkonda pakub rõõmu nii esinejatele kui publikule.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Foto: R. Teervalt

Taani kutsekoolid juhivad külastasid aianduskooli

2. juunil külastasid Räpina Aianduskooli Taani roheliste kutsekoolide juhivad, esindatud olid kaheksa kooli, kõik kokku 12 inimest. Külastuse eesmärk oli tutvuda Eesti põllumajandus-, metsandus-, ja aiandusalaste õppeasutuste ja

ettevõtetega. Lisaks Räpina Aianduskoolile külastati ka Eesti Maaülikooli, Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli, Luua Metsanduskooli, Härjanurme Mõis OÜd, METK'i, Polli Aiandusuuringute Keskust. Külastuse käigus kinni-

tati, et meie kooliga soovitakse edaspidi koostööd teha ning tänu sellele võib meid ees oodata mitmed uued põnevad projektid.

Liis Kont,
Erasmus+ õpirännete projektijuht

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu Küljendaja Valdur Truija

Juunikuu nali

Rändur jutustas oma seiklustest Niilusel ja ütles: „Kui laevalt vette vaatasin, nägin, kuidas jõgi kihab gladiaatoritest.“ „Millest see kihab?“ küsis üks kuulajatest. „Gladiaatoritest.“ „Kallis mees, tahtsite vist öelda, et alligaatoritest. Kas te ei tea, et gladiaatorid on lilled?“